

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 281/2023
29.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ненада Цвејића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 593/21 од 06.04.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр. 154/22 од 01.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ненада Цвејића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 593/21 од 06.04.2022. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр 154/22 од 01.08.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К бр. 593/21 од 06.04.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци у стицају са кривичним делом злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 2. у вези члана 33. у вези члана 60. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 месеци, док је окривљени ББ оглашен кривим да је извршио кривично дело злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које осуђен на казну затвора у трајању од 7 месеци.

Истом пресудом обавезани су окривљени АА и ББ, сходно члану 262. и 264. ЗКП да солидарно плате суду трошкове кривичног поступка у износу од 100.424,00 динара, а сваки од њих паушални износ од по 15.000,00 динара, те ОЈТ-у у Сомбору солидарно износ од 4.000,00 динара, све у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Наведеном пресудом на основу члана 258. ЗКП, оштећени ВВ са својим одштетним захтевом упућен је на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр 154/22 од 01.08.2022. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ненада Цвејића, па је преиначена пресуда Основног суда у Сомбору К бр. 593/21 од 06.04.2022. године у погледу правне квалификације и одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд окривљеног ББ осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци због извршења кривичног дела злостављање и мучење у саизвршилаштву из члана 137. став 2. у вези члана 33. КЗ, а окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, док је у преосталом делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Ненад Цвејић, без нумерисања повреде закона због које је захтев поднет, а из образложења произилази да је захтев поднет због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, повреде законна из члана 441. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и нареди да се спроведе потпуно нови кривични поступак према окривљенима.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет и након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд самоиницијативно прецизирао оптужни акт, да је повређен објективни идентитет оптужбе и пресуде и да изрека пресуда садржи другачији чињенични опис радње извршења кривичног дела у односу на онај који је садржан у оптужном акту.

Из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац у Сомбору дана 25.05.2021. године у предмету против окривљених ББ и АА, сходно члану 409. став 1. ЗКП, прецизирао чињенични опис и правну квалификацију кривичног дела у односу на оптужни акт КТО 107/20 од 19.02.2020. године, тако да исти гласи: „Да постоји оправдана сумња да су окривљени у току ноћи између 31.07. и 01.08.2019. године, у насељеном месту ..., испред куће оштећеног ВВ, способни да схвате значај свог дела и да управљају својим поступцима, свесни свога дела и хтели његово извршење, окривљени АА, тешко телесно повредио оштећеног, те заједно са окривљеним ББ применом силе нанели тешке патње оштећеном с циљем да истога застраше, на тај начин што су окривљени својим путничким возилом пратили оштећеног који се својим

путничким возилом кретао испред њих некатегорисаним путем из смера ... према ..., и доласком испред куће оштећеног када је оштећени изашао из возила у намери да отвори капију на кући, пришли оштећеном и при томе му се обратили увредљивим речима: „Како то возиш мајмунчино“ и псовали су му мајку, а затим је окривљени АА песницом задао ударац оштећеном у пределу испод левог ока, од ког ударца је оштећени пао на леђа, и на тај начин је оштећеном нанео тешку телесну повреду у виду прелома предњег зида левог горњовиличног синуса са померањем коштаног уломка, а потом када је оштећени кренуо да се подигне, коленима су му држали главу и рукама и ногама су му оба окривљена задали више удараца у пределу главе и то по телу и на тај начин су му нанели и лаке телесне повреде у виду огуљотине на левој половини чела, крвног подлива доњег очног капка левог ока, крвног подлива иза леве усне шкољке и нагњечења леве стране грудног коша и при том су му дрско обратили речима: „То ти је да не се.еш више, да не једеш го.на“, чиме су изазвали страх код оштећеног, због чега се исти није смео одмах јавити на преглед код лекара због задобијених телесних повреда, а били су свесни да је њихово дело забрањено, чиме је окривљени АА извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ и кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 2. у стицају, у вези са чланом 60. КЗ, а окривљени ББ кривично дело злостављање и мучење из члана 137. став 2. а као саизвршиоци у вези са чланом 33. КЗ.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, произилази да су окривљени ББ и АА оглашени кривим због кривичних дела за које су оптужени са идентичним чињеничним описом радњи извршења тих кривичних дела, који је садржан у прецизираном оптужном акту Основног јавног тужилаштва у Сомбору КТО 107/20 од 25.05.2021. године.

По налажењу, Врховног касационог суда, повреде објективног идентитета између оптужбе и пресуде нема, јер је чињенични опис радњи извршења кривичних дела за које су окривљени оглашени кривим идентичан и у прецизираном оптуженом акту и у изреци првостепене пресуде, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени ББ оглашен кривим због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 2. КЗ, а да је нејасно које су то тешке патње, којим радњама и са којим циљем је окривљени застрашио оштећеног, на који начин указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, која у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети овај ванредни правни лек, па је захтев у том делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљених АА и ББ, у захтеву наводи да је чињенично стање у овом кривичном поступку утврђено искључиво на основу исказа оштећеног, а да је његов исказ оспорен са научне стране, с обзиром да је према налазу вештака оштећени морао имати неподношљиве болове и да није могао нормално да функционише, па је нелогично да се лекару јавио тек три дана касније, да у овом поступку има пуно нелогичности које су се морале тумачити у корист одбране, као и да окривљени АА болује од сколиозе и да није био способан да нанесе оштећеном повреду на начин како је то описао оштећени. На наведени начин, по налажењу Врховног касационог суда

указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење овог ванредног правног лека, па је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА и ББ у захтеву указује да су окривљенима изречене престроге кривичне санкције, с обзиром да су неосуђивани и да постоје додатне олакшавајуће околности које суд из нејасних разлога није прихватио, чиме се захтевом указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, па је Врховни касациони суд поднети захтев и у овом делу оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у делу у коме је захтев одбачен, као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**